

Bulgarian A: literature – Higher level – Paper 1
Bulgare A : littérature – Niveau supérieur – Épreuve 1
Búlgaro A: literatura – Nivel superior – Prueba 1

Friday 8 May 2015 (afternoon)
Vendredi 8 mai 2015 (après-midi)
Viernes 8 de mayo de 2015 (tarde)

2 hours / 2 heures / 2 horas

Instructions to candidates

- Do not open this examination paper until instructed to do so.
- Write a literary commentary on one passage only.
- The maximum mark for this examination paper is **[20 marks]**.

Instructions destinées aux candidats

- N'ouvrez pas cette épreuve avant d'y être autorisé(e).
- Rédigez un commentaire littéraire sur un seul des passages.
- Le nombre maximum de points pour cette épreuve d'examen est de **[20 points]**.

Instrucciones para los alumnos

- No abra esta prueba hasta que se lo autoricen.
- Escriba un comentario literario sobre un solo pasaje.
- La puntuación máxima para esta prueba de examen es **[20 puntos]**.

Направете литературен коментар на **един** от следните текстове:

1.

Празната стая на Олег

Когато бил на четири, Беджамин сънувал сън за възрастни.

Беджамин си лягал всяка вечер като по учебник. Той бил стриктен във всеки един момент от времето до вечерята и лягането. Казвал си молитвата преди да вечеря, миел си зъбите независимо дали му се спяло или го мързяло, това нямало значение, той автоматично изпълнявал ритуала преди лягане. Лягал си, заспивал и започвал да сънува. Сънуването му било възрастно, защото в съня си той бил възрастен. Не се казвал Беджамин, а Олег, работел и живеел в Празна Стая, влизал там и пишел писма. Стаята нямала абсолютно никакви прозорци, само бледозеленикави, студени стени, омазани от нечии пръсти. Олег сядал на своя дървен стол и започвал да пише. Сънят спирал дотук и Беджамин се събуждал. Не искал да си спомня за съня, това го разстройвало, защото не знаел какво ще се случи с Олег, не знаел и защо така се казва, нито каква била тази Празна Стая. Най-странното нещо било писането.

Защо пишел? На кого? Какво? Не знаел. На сутринта правел абсолютно същите неща, които правел всеки ден. Къпел се, хранел се, слушал бавачката си, тичал и спортувал. Децата от другите къщи не го посещавали, защото Беджамин не бил любезен. Беджамин вярвал, че ако бъде дисциплиниран във всичко, ще се ожени за добра жена, както направил баща му и ще има къща с голям двор.

Когато пораснал, Беджамин продължил да сънува съня, но този сън му пречел. Появявал се в мислите му и веднага прекъсвал заниманията му. Задавал си въпроси, които не водели до нищо. Беджамин не можел да си позволи незнание, не можел да си представи живот без логични отговори. Затова започнал да казва „не“ на спомена за съня в главата си, но когато похапвал, не можел да си говори на ум и да си казва „не“, това го разсейвало и не преглъщал както трябва. Щипел се по краката, за да се нахрани. Идвала нощта и сънят идвал. Веднъж съвсем леко се променил, този път Олег, вместо да пише, гледал писмата си и препрочитал редовете. Съдържанието разказвало за Беджамин. Сънят пренесъл в реалността една-единствена дума, която уплашила Беджамин. Тя била *самота*. На сутринта Олег полудял.

Христина Попова, *Следва* (2013)

2.

Писмо до поезията

Ти, която изплака целия дъжд,
позволи ми да ти кажа,
че съществувам.
Не зная името си
5 и годините не помня,
но нужни ли са имената ни
в това пътуване.

Катастрофирал гълъб се носи
в несъвършенството
10 и пада,
перата му – последно предупреждение.
А аз към себе си вървя
с подути вени от съмнение
и с едно остаряло понятие –
15 достойнство.

Духът на пеперудата полека изветрява
и рисува върху старото небе
картина.
А думите се лутат като гларуси,
20 объркали посоката
към лятото.

Елин Рахнев, *Съществувам* (1993)